

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3187/2023. (IV. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.VI.20.461/2020/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Takács Béla ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozók az egyedi ügy III. és IV. rendű alperesei voltak.
- [3] Az I. rendű alperes az 1998. augusztus 4-én megkötött adásvételi szerződéssel megvásárolta az alapperben érintett ingatlant Budapest Főváros XXIII. Kerület Soroksár Önkormányzatától. 2000. december 29-én hasznosítási szerződést kötött a II. rendű alperessel, amelyben a II. rendű alperes vállalta, hogy az I. rendű alperes által készített vázlattevé alapján felépít egy négy lakásból álló épületet, és a négy lakás közül az 1., 3. és 4. számút „kulcsrakész”, a 2. számút „szerkezetkész” állapotúra készíti.
- [4] A felperes és a fia 2002. augusztus 10-én csereszerződést kötött a II. rendű alperessel. Ennek értelmében a felperes és fia 5/6-1/6 arányú közös tulajdonában álló piliscsabai, valamint 17/817-800/817 arányú közös tulajdonában álló fertődi ingatlan fejében a II. rendű alperes átruházza a tulajdonába kerülő 4. számú társasházi öröklakást a közös tulajdonból hozzátartozó tulajdoni illetőséggel együtt.
- [5] 2006. október 6-án a felperes és a fia, valamint a II. rendű alperes újabb szerződést kötöttek „megállapodás osztatlan közös tulajdon rendezéséről” elnevezéssel. Ebben rögzítették azt, hogy a II. rendű alperes mint tulajdonos hozzájárulásával a felperes és a fia földszintes kétgenerációs lakást alakítottak ki, továbbá azt, hogy utóbbiak a megállapodás tárgyát képező utcafronti lakás befejezéséhez milyen munkálatokat végeztek el 2002. augusztus 1-jétől. Kijelentették azt is, hogy az építkezés folytán közös tulajdon keletkezett, és a tulajdoni hányadok megállapításakor figyelemmel voltak arra, hogy az építkezéskor milyen értékű volt az ingatlan, és milyen értékű lett az épületszerkezetet is érintő beruházások elvégzése után. A felek rögzítették azt is, hogy ráépítés címén a felperes és a fia 2/20, illetve 3/20 hányadot megszerzett a II. rendű alperes 15/20 tulajdoni hányadából; ezt a megállapítást később úgy módosították, hogy a teljes 5/20 tulajdoni hányadot a felperes szerezte meg.
- [6] A II. rendű alperes és az indítványozók 2007. március 8-án megállapodást kötöttek, amely szerint a II. rendű alperes megbízása alapján az indítványozók mint építők a társasház építéséhez saját tulajdonukban álló építőanyagot szállítottak 20 000 000 Ft értékben, amit a II. rendű alperes a részükre nem fizetett meg. Az indítványozók vállalták, hogy az V. rendű alperes jogelődje részére megfizetnek 20 000 000 Ft-ot és elvégzik a megállapodásban meghatározott további javítási munkálatokat. A megállapodás értelmében az indítványozók fejenként 5/20 tulajdoni hányadot szereztek a II. rendű alperes tulajdoni illetőségéből.
- [7] A II. rendű alperes és az indítványozók 2010. augusztus 3-án újabb megállapodást kötöttek, amellyel módosították a 2007. március 8-án kötött megállapodást. Ennek értelmében az indítványozók mint vevők 1/2–1/2 arányban megvásárolták a II. rendű alperes 10/20 arányú tulajdoni hányadát. Rögzítették, hogy a vevők a vételár összegét oly módon fizették meg, hogy az eladó helyett fizettek a Pilisvörösvár és Vidéke Takarékszövetkezetnek 2007. április 30. napjáig 20 000 000 Ft-ot a kamattámogatási hitel részbeni visszafizetésére, amelynek teljesítését az eladó a szerződés aláírásával elismeri. Rögzítették azt is, hogy a II. rendű alperes hozzájárult ahhoz, hogy az ingatlanra a II. rendű alperes javára bejegyzett 30 000 000, illetve 12 000 000 Ft összeg erejéig fennálló jelzálogjog és elidegenítési tilalom törlésre kerüljön a II. rendű alperes 10/20 arányú tulajdoni hányadáról; amely tulajdoni hányadra az indítványozók tulajdonjog bejegyzése iránti kérelme folyamatban van. A megállapodás azt is tartalmazta, hogy az indítványozók mint vevők megfizettek az 1 248 842 Ft erejéig végrehajtást

kérő Adó- és Pénzügyi Ellenőrző Hivatal részére 1 200 000 Ft-ot. Végül rögzítették, hogy a 2007. március 8-i megállapodás módosítással nem érintett rendelkezései változatlanul hatályosak.

- [8] 2011. július 15-én a felperes, az I–II. rendű alperesek, valamint az indítványozók megállapodást kötöttek, amelyben a II. rendű alperes elismerte, hogy a felperes a perbeli ingatlan 5/20 tulajdoni hányadát megtestesítő utcafronti lakás telekkönyvön kívüli tulajdonosa, azt 2022. augusztusa óta sajátjaként építi és kizárólagosan birtokolja. Rögzítették, hogy a használatbavételi engedély hiánya miatt maradt el a társasházzá alakítás ingatlan-nyilvántartási bejegyzése. Az ingatlan társasházzá alakítása esetén a felperes használja a [...]5/A/4 helyrajzi számú utcafronti lakást, az I. rendű alperes a [...]5/A/2 helyrajzi számú, az I. rendű indítványozó a [...]5/A/1, a II. rendű indítványozó pedig a [...]5/A/3 helyrajzi számú lakást.
- [9] Mindezen előzményeket követően a felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy ráépítéssel megszerzett a perbeli ingatlan II. rendű alperes nevében álló 10/40 tulajdoni hányadából 5/40 tulajdoni hányadot a használatbavételi engedély jogerőre emelkedésének napjával, tehermentesen. Kérte, hogy a II. rendű alperes tulajdonában maradó 5/40 tulajdoni hányadon maradjanak fenn az V. rendű alperes javára bejegyzett végrehajtási jogok. Kérte azt is, hogy a bíróság a perbeli ingatlan használatát ossza meg a tulajdonosok között. Követelését arra alapította, hogy a perbeli ingatlanon jelentős építési munkálatokat végzett, a költségekhez hozzájárult, gondoskodott az elmaradt munkálatok elvégzéséről, valamint újra elvégeztetett olyan munkálatokat, amelyeket meg kellett ismételni.
- [10] A megismételt eljárásban első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék elutasította a felperes keresetét.
- [11] A felperes fellebbezése folytán a Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és annak tőrésére kötelezte az I–V. és a VIII. rendű alpereseket – köztük az indítványozókat –, hogy a perbeli ingatlan II. rendű alperes tulajdonaként nyilvántartott 5/20 hányadából 5/40 hányadra ráépítés jogcímén bejegyezzék a felperes tulajdonjogát, azzal, hogy az V. rendű alperes jogelődje javára bejegyzett jelzálogjogok, valamint elidegenítési és terhelési tilalom, továbbá a VIII. rendű alperest megillető vezetékjog változatlan tartalommal terheli a felperes tulajdonába kerülő tulajdoni hányadot is. A Fővárosi Ítéletábrla arról is rendelkezett a másodfokú ítéletben, hogy a bejegyzés következtében a II. rendű alperes tulajdoni hányada 5/40 részre csökken.
- [12] Az ítéletábrla a másodfokú ítélet indokolása szerint figyelembe vette a felperes, valamint az alperesek között megkötött szerződések, amelyek álláspontja szerint okirati bizonyítékul szolgálnak, ugyanis tételesen felsorolják, melyek azok a munkálatok, amelyeket a II. rendű alperesnek el kellett volna végeznie. A ráépítés jogcímének megalapozottsága szempontjából azonban annak tulajdonított jelentőséget, hogy a perbeli követeléssel érintett utcafronti lakáson a felperes végezte a befejező munkálatokat. Ezek a befejező munkálatok a lakás használatát lehetővé tévő jelentős értékű befejező munkák, amelyek elvégzése tulajdonjogot keletkeztető beruházásnak minősülnek. Az elsőfokú eljárás során előterjesztett aggálytalan szakértői véleményből megállapítható, hogy a felperes által végzett beruházások a lakás értékének felét teszik ki. Az így megszerzett tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését az alperesek – így az indítványozók is – tűrni kötelesek.
- [13] A jogerős ítélettel szemben az I–IX. rendű alperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet. A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati ítéletben kifejtett álláspontja szerint a II–IV. rendű alperesek a felülvizsgálati kérelemben csupán állították, de jogi érvekkel nem támasztották alá azt, hogy a ráépítéssel megvalósuló értéknövekedés az I. rendű alperes tulajdonára is kihatott. A ráépítés által közös tulajdont elsősorban azok a munkák eredményeznek, amelyek az épület szerkezetét is érintik. Ráépítésnek minősülnek továbbá a félkész lakóépület használatát lehetővé tevő befejező munkák. Az építkezés befejezéséhez szükséges munka akkor minősül ráépítésnek, ha az ingatlan egészét érinti, jelentős ráfordítással jár és jelentős vagyoni előnnyel bír.
- [14] A Kúria rögzítette azt, hogy a ráépítés az építkező tulajdonszerzését csak akkor idézheti elő, ha az építmény tartós fennmaradásra alkalmas, ez pedig a fizikai (építészeti) és a jogi alkalmasságot egyaránt magában foglalja. A felperes a perbeli ingatlan birtokába lépett 2002. augusztus 10-én, a használatbavételi engedélyt pedig 2006. március 19-én megkapta.
- [15] A Kúria megítélése szerint nem volt jelentősége annak, hogy a felperes birtokba lépése után a II. rendű alperes vagy az ő közreműködője végzett-e építési munkákat a perbeli ingatlanrészben, vagy bocsátott-e anyagot az építkezéshez a felperes rendelkezésére, mert ha erre sor is került, azt a felperes mint építő javára és érdekében tette. A köztük való elszámolás pedig nem a per tárgya.
- [16] A ráépítő felperes rosszhiszeműségét a Kúria nem látta bizonyítottnak; álláspontja szerint önmagában az, hogy az épület más tulajdonában áll, nem ad alapot ennek állítására. A Kúria rögzítette azt is, hogy a II–IV. rendű alperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a II. rendű alperes és a felperes között olyan megállapodás volt

érvényben, ami kizárta a ráépítés jogkövetkezményeinek levonását. A II–IV. rendű alperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a szerződés csak akkor szűnik meg lehetetlenülés miatt, ha a lehetetlenülésért egyik fél sem felel. Továbbá mivel a perbeli szerződés megszűnt, fogalmilag kizárt, hogy a megszűnt szerződésre alapítva valamely szerződő fél szavatossági jogokat érvényesítsen.

- [17] 2. Az indítványozók ezt követően nyújtották be az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panaszukat, melyben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, C) cikk (1) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) bekezdésének, 25. cikk (3) bekezdésének, valamint 28. cikkének sérelmére történő hivatkozással kérték a Kúria ítéletének megsemmisítését a Fővárosi Ítéletábrán ítéletére kiterjedően.
- [18] Mindenekelőtt azt sérelmezték, hogy a bíróságok a pert nem bíralták el észszerű határidőn belül. Előadták, hogy a tárgyaláson több alkalommal kérték szóban, hogy a bíróság hozzon határozatot tekintettel arra, mennyi ideje folyt a per. Kifogásolták, hogy a megismételt eljárásban a másodfokú ítéletet meghozó tanács elnöke ugyanaz volt, mint az alapeljárás másodfokú ítéletét meghozó tanács elnöke.
- [19] Az ítéletábra helytelenül alkalmazta a közokiratra és magánokiratra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, és a közokiratra jellemző bizonyító erővel ruházta fel a teljes bizonyító erejű magánokiratot.
- [20] Az ítéletábra egyetértett a törvényszékkel abban, hogy a felperes nem végzett az épület szerkezetét érintő beruházást, ennek ellenére a BH2004.56 számú határozatra hivatkozott, amelyet az elsőfokú bíróság nem tartott a jelen perre alkalmazhatónak. Az indítványozók a felülvizsgálati perben hivatkoztak a Kúria Pfv.20431/2014/6. számú határozatára, amelynek tényállása „kísértetiesen” hasonlít a jelen alapperben megállapított tényállásra. Ezt a precedenst azonban a Kúria a felülvizsgálati eljárásban nem vette figyelembe, helyette a bírói gyakorlattal ellentétes döntésre támaszkodott. Az egységes joggyakorlattól való eltéréssel a támadott döntéseket meghozó bíróságok *contra legem* jogalkalmazást valósítottak meg.
- [21] 3. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az alábbiakat állapította meg.
- [22] Az indítványozók jogi képviselője 2022. április 20-án vette át a Kúria ítéletét, majd június 20-án, a 60 napos határidőn belül, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben adta postára a panaszt. A főtítkár felhívása folytán a hiánypótlás szintén határidőben érkezett.
- [23] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A határozott kérelem feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdése – annak a)–f) pontjai – rögzítik. A panasz ezeknek a feltételeknek megfelelt az alábbiak szerint.
- [24] A panasz tartalmazza azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza. Tartalmazza az eljárás megindításának indokait és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést. Megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megsértett rendelkezéseivel. Kifejezett kérelmet ad elő a bírói döntés megsemmisítésére.
- [25] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [26] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján tehát az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett: a támadott bírói döntés az ügy érdemében hozott, vagy eljárást lezáró döntésnek minősül-e, az indítványozók kimerítették-e a jogorvoslati lehetőségeit, az indítványozók érintettnek minősülnek-e, illetve Alaptörvényben biztosított jog sérelmét állítják-e a panaszban.
- [27] A Kúria a támadott felülvizsgálati ítéletben érdemben döntött az indítványozó felülvizsgálati kérelme felől.
- [28] Az indítványozók a fellebbezéssel kimerítették rendes jogorvoslati lehetőségeiket, egyúttal a rendkívüli jogorvoslatok köréből éltek a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének jogával, ezért számukra megnyílt az út az alkotmányjogi panasz igénybevételére. Az indítványozók az egyedi ügy III. és IV. rendű alperesei, akiket

a támadott ítélet rendelkező része a ráépítés folytán a tulajdonjog bejegyzésének tűrésére kötelez, ezért érintettek minősülnek. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, Alaptörvényben biztosított jognak minősülnek.

- [29] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében akkor alapítható alkotmányjogi panasz, ha az indítványozó a kellő felkészülési idő követelményére vagy a visszaható hatály tilalmára hivatkozik. A jelen ügyben benyújtott alkotmányjogi panasz indokolása a jogegységre hivatkozással, a támadott ítéletnek a bírói gyakorlattal való ellentétére alapítva állítja az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét, ám nem hivatkozik sem a kellő felkészülési időre, sem a visszaható hatály tilalmára, ezért erre az érve alkotmányjogi panasz nem alapítható.
- [30] Az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése azt rögzíti, hogy a magyar állam működése a hatalmi ágak megosztásán alapszik. Ez a rendelkezés az állam működésének alapjaival kapcsolatos, amelyből alkotmányjogi panaszban hivatkozható alapvető jog nem következik.
- [31] Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése a Kúria jogegység biztosításával kapcsolatos feladatáról rendelkezik, amit a Kúria a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény III. Fejezetében meghatározott hatáskörét gyakorolva, az abban meghatározott eljárás keretében gyakorol. Ebből az Abtv. 27. § (1) bekezdésének alkalmazása szerinti, Alaptörvényben biztosított jog nem következik, ezért a panasz az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése alapján nem fogadható be.
- [32] Az Alaptörvény 28. cikke a bíróságok jogértelmezésének kereteit rögzíti, ez a rendelkezés alkotmányjogi panaszban, Alaptörvényben biztosított jogként szintén nem hivatkozható.
- [33] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése Alaptörvényben biztosított jog, melynek vonatkozásában a panasz megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésének.
- [34] Az Abtv. 31. § (2) bekezdése szerint ha egy ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanabban az ügyben érintett indítványozó által, azonos jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozva alkotmánybírói eljárásnak nincs helye. Az indítványozók által támadott felülvizsgálati ítélettel összefüggésben az Alkotmánybíróság nem folytatott le alkotmányossági vizsgálatot, ezért a *res iudicata* nem áll fenn.
- [35] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be.
- [36] Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírói eljárással összefüggésben megfogalmazta, hogy nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon [3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]]. Az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírói szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]].
- [37] Az ügy elbírálása folyamán az eljáró bíróságoknak arról kellett döntenie, megvalósult-e ráépítés a felperes, illetve az alperesek viszonylatában, és ebből következően megállapíthatók-e a ráépítés jogkövetkezményei. Ehhez – az ügyben kirendelt szakértő szakvéleménye, valamint a rendelkezésre álló egyéb iratok alapján – állást kellett foglalniuk abban, mik azok a munkálatok, amelyek elvégzése eléri azt a mértéket, ami ráépítésnek tekinthető és a felperes részleges tulajdonszerzését eredményezi. Az indítványozók arra hivatkoztak panaszukban, hogy az eljáró bíróságok az Alaptörvényt sértő következtetéseket vontak le. Az Alkotmánybíróság álláspontja azonban az, hogy a panaszban bemutatott kérdések szakjogi kérdések, amelyek a rendes bíróságok mérlegelési hatáskörébe tartoznak, és az azok kapcsán hozott döntések felülbírálata kívül esik az Alkotmánybíróság hatáskörén. A Fővárosi Ítéltábla, majd a Kúria egyaránt részletesen kifejtette jogi álláspontját, ennek keretében ismertették, melyek azok a kérdések, amelyeket az ügy megítéléséhez meg kell válaszolni, majd bemutatták, milyen indokok alapján hozták meg döntésüket. Hasonlóképpen, a bíróságok a perben jelentős tényeket egyenként és összességében értékelik, ennek az értékelésnek a megítélése (és újraértékelése) nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. A panaszban írtakból nem tűnik ki olyan, alkotmányjogilag releváns szempont, ami a panasz érdemi elbírálását tenné szükségessé.
- [38] Az indítványozók a panaszban nagy jelentőséget tulajdonítottak annak az álláspontnak, hogy az ítéltábla és a Kúria eltértek a hasonló esetekben irányadó bírói gyakorlattól és figyelmen kívül hagytak egy olyan korábbi

kúriai döntést, amelynek tényállása nagymértékben megfeleltethető a jelen alkotmányjogi panasz eljárás előzményét képező ügyben megállapított tényállásnak. Azonban önmagában az, hogy a bíróság eltért az indítványozók álláspontja szerint irányadó bírósági gyakorlattól, nem alkotmányossági kérdés. Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése szerint a bíróságok függetlenek és csak a törvénynek vannak alárendelve. Ennek keretében a törvényértelmezés, valamint az irányadó bírói gyakorlat megítélése olyan bírói feladat, amely kizárólag jogegységi szempontok szerint alkotmányossági alapon nem bírálható felül.

[39] Az indítványozók előadták a panaszban azt, hogy a bírósági eljárás meghaladta az észszerű időt. Az észszerű időn belüli elbírálás követelményét illetően az Alkotmánybíróság következetes álláspontja az, hogy „nincs hatásköre arra, hogy egy adott bírósági eljárás jelentős elhúzódsából eredő következményeket enyhítse vagy orvosolja. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti panasz esetén csupán az indítványban támadott bírósági ítélet megsemmisítése felől rendelkezhet (amennyiben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben támadott ítéleteket megsemmisítené, a bírósági eljárás újra kezdetét venné, tehát a per csak tovább húzódná). A panaszos által sérelmezett pertartam, mint az adott pert jellemző körülmény olyan törvényességi szakkérdés, amelynek megítélése nyilvánvalóan nem tartozik az Alkotmánybíróság vizsgálódási körébe.” {3174/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [20]} Az Alkotmánybíróság több döntésében hangsúlyozta, hogy polgári perben a per (illetve maga az ügy) elhúzódsának kérdését olyan törvényességi szakkérdésnek tekinti, amely nem tartozik a testület vizsgálódási körébe {újabb pl. 3309/2021. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [17]}.

[40] 4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, továbbá egyéb okból nem felel meg a törvényi feltételeknek, ezért azt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2023. március 28.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1550/2022.

